

Fundació Josep Palau i Fabre

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de La Riera, 54 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Sortint de l'estació de tren, pujant per La Riera, a mà dreta.

Coordenades:

Latitud: 41.57114
Longitud: 2.52769
UTM Est (X): 460623
UTM Nord (Y): 4602270

Classificació

Número de fitxa 08032 - 94
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Eclecticisme Cubisme
Segle XXI
Any 2003
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Estructura, façana i coberta en bon estat.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Fundació Palau i Fabre. Carrer de La Riera, 54 (08393 Caldes d'Estrac)

Fitxes associades:

[Parc de Can Muntanyà](#)
[La Santema](#)

Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens
Data de registre de la fitxa: dg., 01/01/2006 - 01:00

Descripció

És la seu de la Fundació Josep Palau Fabre i en realitat es tracta de la suma de dos espais històricament ben diferenciats: Can Muntanyà i la Casa de les Monges, però que ara han estat integrats en un sol edifici de planta baixa i tres plantes, i jardí posterior. La superfície de tot el conjunt és de 1.500 metres quadrats. La façana principal està orientada a La Riera. L'entrada principal hem de situar-la a l'antic Can Muntanyà, i es tracta d'una porta de ferro forjat i marc gruixut de marbre, més pròpia d'un banc que d'un centre d'art. Al capdamunt unes discretes lletres de ferro clavades a la façana ens informen de que allò és la Fundació Palau. La porta està situada a un dels extrems del cos de l'edifici, i curiosament queden més centrades dues grans finestres rectangulars a peu de carrer gairebé. La resta de la façana no presenta cap tipus de decoració, tan sols un parell de banderoles, de les anomenades venecianes, anuncien les activitats culturals que ofereix el centre d'art. La continuació de la façana principal pujant ja pel carrer de la Santema és el que abans havia estat la Casa de les Monges. Aquesta edificació que externament ha respectat l'original no té cap porta d'accés i presenta tres plantes: al primer pis hi ha cinc finestres rectangulars sense cap decoració, al segon pis cinc finestres més, allargades i amb unes baranes neoclàssiques, i al tercer pis cinc finestres més, rectangulars també però més petites que les dels pisos inferiors, tot i que també presenten unes típiques baranes neoclàssiques. Delimitant aquest tercer pis trobem uns relleus en forma de sanefa geomètrica que creuen de forma horitzontal tota la façana i que enllacen amb les que tenen les altres cases de La Santema. Al terrat observem una barana del mateix estil que les ja comentades. És a partir d'aquí, al capdamunt de l'edifici, on es comencen a integrar els dos edificis, amb una lluernia i uns cubs superposats de color blau, a diferència de la resta de la façana que és de color clar, com si volgués indicar els nous temps que marca el centre d'art. La façana posterior i la lateral, orientades al Parc de Can Muntanyà, mantenen el mateix estil de finestres rectangulars sense cap mena de decoració. A l'interior, a la planta baixa, hi ha la recepció, la sala d'actes i audiovisual, la cafeteria-terrasa que dona a un petit pati interior amb vistes al Parc de Can Muntanyà, els lavabos, la botiga i sala per a exposicions temporals on s'explica la vida de Josep Palau amb fotografies i mobiliari familiar. A la primera planta s'exhibeix una bona selecció de pintura i escultura catalana, espanyola i internacional, amb obres d'artistes de la categoria de Josep Mompou, Isidre Nonell, Pablo Gargallo, Joan Miró, Antoni Tàpies, Emili Grau Sala, Pere Jaume, Miquel Barceló, Ismael Smith i Josep Palau, pare de Josep Palau Fabre. A la segona planta hi ha la Sala Picasso amb obres del genial artista malagueny, que usà diferents tècniques com el linòleum, olis, buidat de guix, dibuix, ceràmica, etc. A més, a aquesta planta també trobem la biblioteca, sala de documents i les oficines de l'administració de la Fundació. Tot l'edifici està adaptat per a persones amb mobilitat reduïda.

Observacions:

L'objectiu de la Fundació Josep Palau i Fabre és conservar, exhibir i difondre el fons artístic i documental de Josep Palau i Fabre. La Fundació Palau exhibeix de forma permanent part del seu fons artístic i realitza exposicions temporals. Els promotors de la Fundació són l'Ajuntament de Caldes, la Diputació de Barcelona i la mateixa Fundació Palau i Fabre. L'actual director de la Fundació és Josep Sampera. A la primavera de 2006 s'ha celebrat el primer cicle de lectures comentades de l'obra de Josep Palau i Fabre, sota el nom de "Llegim Palau Fabre", coincidint amb l'exposició "L'Obra de Josep Palau i Fabre. Passió i Llibertat" que proposa un recorregut per la vida i l'obra de Palau, centrant l'interès sobretot en la seva obra literària, que abasta tots els gèneres: poesia, obres de teatre, assaigs humanistes, articles, contes, etc. Tal i com va dir el comissari de l'exposició Julià Guillamon en l'acte d'inauguració "el nom de l'exposició és un homenatge a un home apassionat que ha fet de la llibertat la seva bandera".

Història

Josep Palau i Fabre neix a Barcelona l'any 1917. A la dècada dels trenta, treballant de periodista, entra en contacte amb el món cultural, i té la possibilitat de conèixer, entre d'altres, a Federico García Lorca. L'any 1943 publica el seu primer llibre, *Balades amargues*, en edició clandestina, i participa en la fundació de diverses revistes artístiques. L'any 1945 obté una beca del govern francès per anar a estudiar a París. El 1946 publica el seu primer llibre sobre l'artista Pablo Ruiz Picasso, *Vides de Picasso*. L'any 1947 participa en l'organització d'una Setmana d'Estudis Catalans a Prada de Conflent, i aquell mateix any coneix l'artista malagueny. El 1952 publica la primera edició dels *Poemes de l'Alquimista*. L'any 1961 torna definitivament a Catalunya, i treballa en temes artístics i de traducció. El 1966 publica *Picasso a Catalunya*, i el 1971 s'estrena per primer cop una obra de teatre seva, *Homenatge a Picasso*. Entre 1976 i 1978 exerceix com a president del PEN Club Català. L'any 1989 participa amb un catàleg i una conferència en la subhasta del quadre de Picasso *Les Noces de Pierrette*, a França, acte que li fa guanyar un reconeixement internacional com a picassà. El 1997 rep el Premi Nacional de Literatura i publica *Estimat Picasso*, recull de memòries de la seva relació amb Picasso. L'any 1999 rep la Llettra d'Or per *Estimat Picasso* i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. El 2002 s'estrena *Vides de Picasso*, una versió coreogràfica del text de Palau. És president dels Jocs Florals de Barcelona, durant els anys 2002, 2003 i 2004. El dia 4 de maig del 2003 s'inaugura la Fundació Palau a Caldes d'Estrac; tal i com ell mateix ha dit en alguna ocasió, el motiu per posar la seu de la seva Fundació a Caldes d'Estrac, va ser que es va enamorar de la vila. El lloc escollit va ser l'espai abans integrat per dos edificis, Can Muntanyà i la Casa de les Monges. Can Muntanyà és un edifici de mitjan segle XX amb jardí interior, que fou la residència d'un indià i terratinent de Caldes, l'Adolfo Muntanyà. La Casa de les Monges és un antic col·legi de religioses dominiques; precisament la rehabilitació d'aquesta part de l'edifici ha provocat problemes amb alguns veïns a causa de les obres que hi han portat a terme. L'any 2005 Josep Palau és investit Doctor Honoris Causa per la Universitat de les Illes Balears, com a reconeixement per la seva tasca de poeta, de defensor de la llengua catalana, i d'estudis de l'obra i vida de Picasso. El 3 de maig del 2005 l'Ajuntament de Barcelona organitza *Palau a Palau*; homenatge al Palau de la Música. El mateix mes de maig de 2005 surt a la llum la desena edició dels *Poemes de l'Alquimista*, que amb el temps s'ha convertit en el millor exponent de la seva obra literària; entesa pel propi Josep Palau com una creació poètica oberta, per això porta el nom de *l'Alquimista*.

Bibliografia

GRAU MOLIST, L. (2004). *L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació*. *Caldæ Aquæ* Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

